

Reactie op consultatieversie Omgevingsregeling

Deze reactie is in 7 delen opgesplitst.

1. Normering in DSO

In de Omgevingsregeling wordt naar meer dan 300 (allerhande) normen verwezen. Zie hiervoor o.a. de opsomming in bijlage II.

In verband met deze verwijzingen, hebben wij de volgende verzoeken:

- a. Kunnen al deze normen digitaal (via DSO) en gratis ingezien worden?
- b. Als verwezen wordt naar een deel van een norm (en dat gebeurt meerdere keren), dan ook graag voor de leesbaarheid alleen in DSO dat gedeelte van de norm tonen (of heel helder maken om welk gedeelte van de norm het gaat)?
- c. Normen hebben in de loop der tijd nogal eens de neiging om gewijzigd te worden. Het is noodzakelijk dat het DSO de verschillende versies van normen toont (en vooral niet alleen de laatste versie) omdat in veel situaties de eisen/normen in 'bestaande situaties' gelden van het moment van bouw of aanschaf.
- d. In bijlage II staat bij veel normen in de 3^e kolom een datumversie van de norm vermeld, maar lang niet bij alle (o.a. niet bij de verschillende 'PGS-en'). Hierbij twee verzoeken:
 - waar nog geen datumversie staat, dient nog een datumversie opgenomen te worden.
 - waar relevant (zie boven vermeld punt c.) dient de Omgevingsregel(gev)ing en het DSO naar meerdere datumversies van normen verwezen te worden.
- e. Voor goede gedragen wetgeving is het van groot belang dat slechts verwezen wordt naar gedragen normen. In de praktijk blijkt dat de totstandkoming van normen vaak niet 'all parties concerned' tot stand komen (sterker nog, vaak is er slechts een heel select clubje van bepaalde stakeholders betrokken bij de totstandkoming van normen). Gevolg is vaak onnodig hoge regeldruk (administratieve lasten en/of nalevingskosten) door disproportioneel zware eisen. Daarom het verzoek om te checken of alle normen waarnaar verwezen wordt wel de 'all parties concerned' toets kunnen doorstaan en er geen sprake is disproportioneel scherpe eisen voor de bedrijven die via de Omgevingsregel(gev)ing verplicht worden deze eisen/normen na te leven.
- f. Hetgeen hierboven bij a. t/m e. vermeld staat, is ook voor de toekomst van belang, voor zover verwijzingen naar normen of de normen zelf wijzigen.
- g. Bij invoering van de omgevingswetgeving/de Omgevingsregeling en daarna bij wijziging van de normering waarnaar verwezen wordt, is het van belang dat bedrijven voldoende ruime invoeringstermijn gegeven wordt. Zowel dat zeer ruim van te voren in DSO al de relevante normering is te zien (en dat DSO dus niet achterloopt bij de politieke besluitvorming hierover) én dat bedrijven bij lopende procedures niet ineens met gewijzigde spelregels (gewijzigde normering) tijdens de procedure worden geconfronteerd.

2. Verschuiving en vergroting (onderzoek)kosten voor bedrijven als aanvrager

Naar aanleiding van o.a. Toelichting paragraaf 2.3.2.2.:

Een van de ideeën achter de nieuwe omgevingswetgeving is meer zgn. organische ontwikkeling van gebieden (waaronder bedrijventerreinen).

Nu weet je in bestemmingsplannen vaak (zonder dat je daarvoor onderzoekkosten kwijt bent!) van tevoren welke (bedrijf)functies zijn toegestaan in een bepaald gebied zoals een bedrijventerrein. Dat is handig als je overweegt je op dat bedrijventerrein te vestigen, nieuwbouw te plegen (en je bijvoorbeeld weet dat jouw bedrijf in milieucategorie 4.1 (een hele range aan bedrijfstypen) is toegestaan).

Als in omgevingsplannen voor (nieuwbouw)locaties dit systeem wordt losgelaten en overgegaan kan worden op 'organisch ontwikkelen' kan de gemeente zich in eerste instantie onderzoekkosten besparen die ze nu kwijt zijn om te komen tot een bestemmingsplan met de verschillende functies zoals we die nu kennen.

Waar de gemeente zich bij organisch ontwikkelen allerlei onderzoekskosten bespaart bij het vaststellen van het (initiële) omgevingsplan, worden ondernemers die wat willen in 'dat' gebied straks juist met allerlei onderzoeken en daarmee ook onderzoekskosten opgezadeld die zij nu niet hebben. Waar de zekerheid nu van het zich mogen vestigen/te mogen bouwen min of meer in de grondkosten (aan de gemeente) zit, hebben ondernemers straks (in geval van een vaag omgevingsplan in het kader van organisch ontwikkelingsfilosofie) te maken met grondkosten én onderzoekskosten én bovendien het risico dat de uitkomst van het onderzoek is dat het bedrijf mogelijk toch niet past in de omgeving. De onderzoekskosten worden als het ware verplaatst van het bordje van de gemeente naar het bordje van de ondernemers. En alles behalve uit te sluiten is dat straks alle ondernemers tezamen (bijvoorbeeld op zo'n bedrijventerrein) meer onderzoekskosten kwijt zijn dan de gemeente nu kwijt is volgens de huidige (bestemmingsplan)systematiek. Deze systeemwijziging maakt het dan alleen maar duurder en omslachtiger.

Als de onderzoeken worden gedaan voor de aanschaf van de grond, loopt het bedrijf het risico (onderzoek)kosten kwijt te zijn om er achter te komen dat aankoop zinloos is (omdat vestiging niet mogelijk is). Om dit laatste kostenprobleem voor bedrijven te voorkomen, zou de gemeente de verplichting op zich moeten nemen in dat geval de onderzoekskosten over te nemen. Als dat niet gebeurt, hebben de bedrijven niet alleen meer kosten maar ook meer risico. Dat de Omgevingswet 'het' eenvoudiger en beter maakt, is daarbij geen sprake.

3. Leges

In hoofdstuk 14 wordt ingegaan op (vooral) rijksleges. De meeste bedrijven hebben echter vooral te maken met provincies, gemeenten en waterschappen. Deze lagere overheden krijgen op moment van invoering van de Omgevingswet in 2021 ook allerlei legesmogelijkheden, waaronder weer (nadat het zo'n 20 jaar geleden was afgeschaft) de mogelijkheid tot heffen van milieuleges. De oude legesverordeningen van gemeenten en provincies en de wijze waarop deze overheden omgingen met aanvragen voor milieuvergunningen kende verschillende perverse prikkels, wat tot volstreekte willekeur en disproportioneel hoge, politiek niet te verdedigen legesaanslagen leidde. Mede de reden destijds om deze milieuleges af te schaffen. Het liefst zouden wij deze milieuleges niet terug zien komen, maar als dat politiek een gepasseerd station is, zien wij graag dat er geleerd wordt van het verleden en in de nieuwe legesverordeningen en legesinkomsten

geen perverse prikkels meer zitten voor de leges heffende instanties ten koste van de legesbetalers. Wij verzoeken het rijk om -rekening houdend met de fouten van het verleden- aanwijzingen te geven aan lagere overheden die overgaan tot herinvoering van de milieuleges, zodat er voor (milieu)vergunning-plichtige bedrijven eerlijker en begrijpelijker milieulegesheffing komt.

4. Gegevens en bescheiden

De Omgevingsregeling stelt wat betreft gegevens en bescheiden alleen regels voor de omgevingsvergunningen en gedoogplichten van rijkswege. Klopt het dat er op Rijksniveau geen meldplichten zijn voor activiteiten? Als deze er wel zijn, dan dient ook daarvoor te worden geregeld welke gegevens en bescheiden vereist zijn bij het indienen van een melding. Of is dit punt reeds geheel in het Bal geregeld?

Het uitgangspunt om in de Omgevingsregeling slechts die gegevens en bescheiden te benoemen, die aanvullend op de Awb dienen te worden overgelegd, is op zichzelf begrijpelijk. Echter, in het DSO moet dan wel worden gewaarborgd dat alle benodigde gegevens en bescheiden worden verlangd.

De Omgevingsregeling stelt geen vereisten aan de te overleggen gegevens en bescheiden op grond van decentrale regels. Dit kan leiden tot een onnodig verlangen van gegevens en bescheiden door het bevoegd gezag. Hoewel dit niet in lijn is met de Omgevingswet en ook in de toelichting is aangegeven, ontbreekt echter een bovengrens in de Omgevingsregeling. Het is wenselijk als een algemene bepaling wordt opgenomen met de strekking dat decentrale overheden op grond van decentrale regels niet meer gegevens en bescheiden mogen verlangen dan noodzakelijk om te komen tot het toelaten (o.g.v. meldingsplicht, informatieplicht) van een activiteit.

Verder is het wenselijk als een verplichting wordt opgenomen voor het bevoegd gezag om de initiatiefnemer te informeren over de reeds bij hem bekende gegevens en bescheiden, zodat optimaal hergebruik van gegevens en bescheiden mogelijk is.

5. Artikelen 6.6 en 8.21 Or

Verondersteld wordt dat hier bedoeld wordt op de huidige term beoordelingshoogte en om deze bij de Omgevingsregeling te regelen. Op basis van de HMRI is gebruikelijk dat op 1,5 meter en op 5 meter hoogte boven het plaatselijk maaiveld wordt gemeten, maar indien de situatie dat vereist op bijvoorbeeld 7,5 meter en 10,5 meter. Door in de artikelen 6.6 en 8.21 Or slechts de punt van de gevel waarop het meeste geluid wordt veroorzaakt als beoordelingspunt te nemen, wordt onvoldoende recht gedaan aan de daadwerkelijk te ondervinden hinder voor omwonenden. De meethoogten van 1,5 meter (gemiddelde van begane grond) en 5 meter (gemiddelde van 1^e verdieping) hebben een objectief karakter, waarbij zo nodig, zoals thans reeds volgt uit de HMRI, in een specifiek geval van moet worden afgeweken.

Praktisch levert de formulering in de artikelen 6.6 en 8.21 Or ook meer werk op in het kader van het opstellen **en** beoordelen van een akoestisch onderzoek op, omdat eerst de exacte meethoogte moet worden bepaald voordat daadwerkelijk de metingen/berekeningen kunnen worden uitgevoerd.

Tot slot een voorbeeld van een onwenselijke situatie die met invoering van deze bepaling in de Omgevingsregeling kan ontstaan. In een bestaande situatie past een bedrijf qua geluid net binnen de omgeving, gegeven de beoordelingshoogte van 1,5 meter en 5

meter. Echter, het kan zijn dat bijvoorbeeld de nok van het dak een net iets hogere geluidbelasting kent, waar overigens de bewoners geen merkbaar verschil van zullen ondervinden. Onder de Omgevingswet zal de nok van het dak als beoordelingspunt hebben te gelden en kan het dus zijn dat een bedrijf zijn geluidemissie zal moeten inperken. Dit is niet wenselijk.

Kortom, de HMRI biedt voldoende duidelijkheid wat de beoordelingspunten moeten zijn op de gevel. Een wellicht nog waardevolle toevoeging ten opzichte van het Activiteitenbesluit kan zijn dat dit uiteraard de meest geluidbelaste gevel moet zijn. Het is dan ook wenselijk dat de artikelen 6.6 en 8.21 Or als volgt komt te luiden:

Het geluid op een geluidgevoelig gebouw wordt bepaald:

- a. als het gaat om een geluidgevoelig gebouw, anders dan een woonschip of woonwagen: op ~~het punt van~~ de gevel waarop het meeste geluid wordt veroorzaakt;
- b. als het gaat om een nieuw te bouwen geluidgevoelig gebouw, anders dan een woonschip of woonwagen: ~~op het punt~~ op de locatie waar een gevel mag komen, waarop het meeste geluid wordt veroorzaakt; en
- c. als het gaat om een woonschip of woonwagen: ~~op het punt~~ op de begrenzing van de locatie voor het plaatsen van het woonschip of de woonwagen, waarop het meeste geluid wordt veroorzaakt.

6. Veel artikelen en hoofdstukken zijn nog niet ingevuld

Veel artikelen en hoofdstukken (o.a. de hoofdstukken over het niet onbelangrijke DSO en Overgangsrecht) is nog niet ingevuld. Om die reden, verzoeken wij tot betrokkenheid bij, resp. het krijgen van een reactiemogelijkheid op de 'redactie van deze Omgevingsregeling-lacunes'.

7. Aanpassingen Omgevingsregeling na invoering Omgevingswet

Opgepast moet worden dat na invoering van de Omgevingswet op 1 januari 2021(?) we jaren krijgen dat er voortdurend op allerlei momenten van het jaar -en niet rekening houdend met de afspraken met betrekking tot VVM- continu wijzigingen van onderdelen van de Omgevingsregeling. De minister van BZK kan dit buiten de Tweede Kamer om doen. Bedrijfsleven is gebaat bij rust op wetgevingsfront en niet steeds wijzigingen. Hopelijk weten we die wijzigingen te beperken tot 1, hoogstens 2 momenten in het jaar, met een voldoende invoeringstermijn en ook voldoende tijd om de wijzigingen tijdig door te voeren in het DSO.

20 februari 2019,

BOVAG
Detailhandel Nederland
Glastuinbouw Nederland
Koninklijke Metaalunie
NOVE
NRK
NVZ
Vereniging ION
VIV
VLK
VVVF